

Sygn. akt I CZ 99/12

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. K.

przeciwko S. K. i P. B.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 4 października 2012 r.,

zażalenia powoda na zawarte w punkcie III postanowienia Sądu Okręgowego

z dnia 19 kwietnia 2012 r., orzeczenie

o odrzuceniu skargi kasacyjnej powoda,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2012 r., Sąd Okręgowy, odrzucił skargę kasacyjną powoda z dnia 4 kwietnia 2012 r. (pkt III. postanowienia). W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że skarga wniesiona została od wyroku tego Sądu z dnia 27 października 2011 r., doręzonego powodowi na jego wniosek wraz z uzasadnieniem w dniu 5 grudnia 2011 r. Ustalił też, że skarga nadana została na pocztę w dniu 31 marca 2012 r. i wpłynęła do tego Sądu w dniu 4 kwietnia 2012 r. Przyjął zatem, że skarga została wniesiona po upływie dwóch miesięcy od doręczenia wyroku wraz z uzasadnieniem i podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie powód zarzucił naruszenie art. 398⁵ § 1 w zw. z art. 165 § 1 k.p.c. oraz art. 116 § 1 i 2 w zw. z art. 94 k.c. polegające na przyjęciu, że termin do wniesienia skargi kasacyjnej względem osoby uprawnionej do korzystania z pomocy prawnej z urzędu, rozpoczyna bieg od dnia doręczenia jej odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy bezpodstawnie przyjął, że skarga kasacyjna powoda została wniesiona po upływie przewidzianego w art. 398⁵ § 1 k.p.c. terminu do jej wniesienia. Co prawda, termin ten początkowo rozpoczął bieg z dniem doręczenia powodowi odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem w dniu 5 grudnia 2011 r. (k. 717), jednak nie można pominąć, że w dniu 30 grudnia 2011 r. powód wniósł o ustanowienie adwokata „z urzędu w postępowaniu kasacyjnym” (k. 722). Wniosek ten został uwzględniony postanowieniem z dnia 4 stycznia 2012 r. (k. 733), a następnie pismem z dnia 1 lutego 2012 r. Sąd Okręgowy został powiadomiony o tym, że pełnomocnikiem powoda wyznaczony został adwokat D. B. (k. 752), któremu dnia 3 lutego 2012 (k. 743) doręczono odpis zaskarżonego wyroku wraz z uzasadnieniem. Stosownie do treści art. 124 § 3 k.p.c. (który w niniejszej sprawie znajduje zastosowanie zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego i niektórych innych ustaw Dz. U. z 2010 r. Nr 7, poz. 45), w razie ustanowienia adwokata na

wniosek zgłoszony przed upływem terminu do wniesienia skargi kasacyjnej przez stronę, która prawidłowo zażądała doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem, sąd doręcza ustanowionemu adwokatowi orzeczenie z uzasadnieniem z urzędu, a termin do wniesienia skargi kasacyjnej biegnie od dnia doręczenia pełnomocnikowi orzeczenia z uzasadnieniem. Biorąc pod uwagę to, że powód prawidłowo zgłosił wniosek o doręczenie odpisu zaskarżonego wyroku wraz z uzasadnieniem – po ogłoszeniu zaskarżonego wyroku, w dniu, w którym odbyła się rozprawa apelacyjna (k. 710) – oraz uwzględniając dokonane w dniu 3 lutego 2012 r. doręczenie odpisu zaskarżonego wyroku wraz z uzasadnieniem adwokatowi ustanowionemu dla powoda z urzędu, na wniosek zgłoszony w terminie otwartym do wniesienia skargi kasacyjnej, należało przyjąć, iż termin przewidziany w art. 398⁵ § 1 k.p.c. upływał z dniem 3 kwietnia 2012 r. Skarga kasacyjna wniesiona przez adw. L. S., kolejnego pełnomocnika ustanowionego z urzędu dla powoda, została nadana w polskiej placówce pocztowej na adres Sądu Okręgowego w dniu 31 marca 2012 r. (k. 773), a zatem zgodnie z art. 165 § 2 k.p.c. należy uznać, że w tym dniu została wniesiona do Sądu. Z tych względów, wbrew stanowisku Sądu Okręgowego, należało uznać, że skarga kasacyjna powoda została wniesiona z zachowaniem ustawowego terminu.

Dlatego Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., postanowił jak w sentencji.